

การเขียนเรียงความและบทความ

การเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความเป็นการเขียนร้อยแก้วที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจและจินตนาการออกมาเป็นเรื่องราวด้วยถ้อยคำและสำนวนที่เรียบเรียงอย่างชัดเจนถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา การเขียนเรียงความเป็นการเขียนที่ใช้กันทั่วไปเพราะไม่ว่าจะเป็นการเขียนรายงาน การเขียนความเรียง การเขียนข้อสอบอัตนัย การเขียนบทความ หรือการเขียนหนังสือตำราวิชาการต่างก็เขียนในรูปแบบของเรียงความทั้งสิ้น เรียงความที่ดีผู้เขียนจะต้องเขียนให้เรียงความนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ส่วน ได้แก่

- ๑ **คำนำ** คำนำบางครั้งเรียกว่าบทนำเป็นส่วนที่อยู่ตอนต้นเรื่อง การเขียนคำนำเป็นการกล่าวนำเรื่องก่อนเข้าเนื้อเรื่องจริงๆ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนจะเขียนอะไรต่อไป เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและอยากอ่านเรียงความเรื่องนั้นต่อไป การเขียนคำนำอาจเขียนโดยนำคำคม สุภาษิต ฯลฯ
- ๒ **เนื้อเรื่อง** เนื้อเรื่องคือส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของเรียงความชิ้นนั้น การเขียนเนื้อเรื่องจะเขียนกี่ย่อหน้าก็ได้ไม่จำกัด แต่ในแต่ละย่อหน้าจะต้องมีความสัมพันธ์ เนื้อหาจะต้องไม่วกวนสับสน
- ๓ **สรุป** บทสรุปเป็นส่วนที่อยู่ก่อนจบการเขียนเรียงความ สรุปโดยมากแล้วจะมีเพียงย่อหน้าเดียว เนื้อหาของบทสรุปจะต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับคำนำและประเด็นสำคัญของเรื่องแต่ต้องไม่มีขนาดยาวมากนัก และจะต้องมีใจความที่กระชับ การเขียนบทสรุปอาจเป็นการสรุปเรียงความอย่างย่อๆ หรืออาจกล่าวถึงคำคม สุภาษิตต่างๆ

การเขียนเรียงความที่ดีผู้เขียนจะต้องเขียนให้เรียงความเรื่องนั้นมีเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ โดยใช้โวหารต่างๆ ตามความเหมาะสม

การเขียนบทความ

บทความคืองานเขียนที่ผู้เขียนมุ่งเสนอความคิดความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงและเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้น รวมทั้งเสนอทรรศนะของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องราว เหตุการณ์หรือปัญหานั้นๆ มีทั้งบทความทั่วไป บทความแสดงความคิดเห็น บทความวิเคราะห์วิจารณ์ บทความสัมภาษณ์ บทความวิชาการ ฯลฯ ผู้อ่านบทความนอกจากจะได้รับความรู้ ความคิดแล้วยังจะได้รับความเพลิดเพลินด้วย

ลักษณะเฉพาะของบทความ

๑. ต้องเป็นเรื่องที่ผู้อ่านส่วนมากกำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น
๒. ต้องมีสาระ มีแก่นสาร อ่านแล้วได้ความคิดเพิ่มเติม
๓. ต้องมีทัศนะ มีข้อคิดเห็น ข้อวินิจฉัยของผู้เขียนแทรกอยู่
๔. มีวิธีการเขียนชวนให้อ่าน ทำให้เพลิดเพลินและชวนคิด

ความแตกต่างระหว่างบทความกับเรียงความ

บทความเป็นงานเขียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับเรียงความมากเพราะเป็นงานเขียนร้อยแก้วที่มุ่งเสนอความรู้และความคิดเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามการเขียนทั้งสองแบบนี้มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันดังนี้

หัวข้อ	บทความ	เรียงความ
จุดมุ่งหมายในการเขียน	-เป็นการเขียนที่เป็นวิชาชีพที่เผยแพร่ในสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ -เขียนขึ้นเพื่อเสนอความคิด ความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่กำลังเป็นที่สนใจของคนทั่วไปในขณะนั้น	-เป็นการเขียนเพื่อฝึกทักษะด้านการแสดงความคิดการใช้ภาษา การเรียบเรียงข้อมูล / เพื่อส่งเข้าประกวดชิงรางวัลการสอบ -เขียนขึ้นเพื่อแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน
เนื้อเรื่อง	-จะประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือข้อมูลจริงและความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ข้อมูลของผู้เขียน ข้อมูลที่นำมาเขียนจะต้องสามารถระบุแหล่งที่มาของข้อมูลได้ -เนื้อเรื่องไม่จำเป็นต้องจบสมบูรณ์ อาจเสนอเพียงประเด็นแล้วทิ้งท้ายให้ผู้อ่านคิดสรุปเอง	-อาจไม่มีข้อมูลจริงมาอ้างอิง มักจะเขียนขึ้นจากจินตนาการ ความรู้สึกและความเข้าใจ/ความคิดส่วนตัวเป็นสำคัญ -เนื้อเรื่องจบสมบูรณ์ในตอนเดียว
ภาษาและวิธีการเขียน	-มีการแบ่งเป็น ๑ ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป -ภาษาที่ใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของบทความ มักใช้ภาษาไม่เป็นทางการหรือกึ่งทางการและใช้ภาษารวมสมัย และสำนวนต่างๆประกอบซึ่งผู้อ่านอาจจะต้องตีความ/ทำความเข้าใจเอง -มีความยาวหลายย่อหน้า / หลายหน้า	-มีการแบ่งเป็น ๑ ส่วนคือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป -ภาษาที่ใช้เน้นความถูกต้อง เคร่งครัดตามหลักการใช้ภาษา การดำเนินเรื่องตรงไปตรงมาตามลำดับขั้นตอน -เป็นงานเขียนสั้นๆ มีไม่กี่ย่อหน้า
แหล่งที่มาของข้อมูล	-มีการเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลชัดเจนอาจเขียนในลักษณะของเชิงบรรณ/รายการอ้างอิง/บรรณานุกรม	-ไม่มีแหล่งที่มาของข้อมูล หรือ มีแหล่งข้อมูลน้อย

ขั้นตอนและวิธีการเขียนบทความ

๑. เลือกเรื่อง / ประเภทของบทความ

เลือกจาก เวลา (ระยะเวลาที่หาข้อมูลและเขียนกับเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจของคนทั่วไป)

ผู้อ่าน (ผู้อ่านเป็นใคร มีวัย เพศ ความสนใจ ค่านิยม อาชีพอย่างไร)

สื่อ (เผยแพร่ในสื่อประเภทใด สื่อนั้นมีข้อจำกัดเรื่องใดเช่น นโยบาย เวลา จำนวนหน้า ฯลฯ)

๒. การตั้งชื่อเรื่อง ให้ครอบคลุมกับเนื้อหาของบทความ

๓. วางโครงเรื่อง / หาข้อมูล

๔. เรียบเรียงเนื้อหา

รายการอ้างอิง

คณาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ภาษาไทย ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. การใช้ภาษาไทย ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๑.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๒.

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ๒๕๔๐.

ตัวอย่าง

แนววิธีออกกำลังแบบสไตล์เย็นชา ยืนเฉยๆเผา ไขมันได้มากกว่านั่ง [10 ม.ค. 51 - 00:17]

ชาวโลกเรียนเป็นล้านๆต่างตั้งปณิธาน เพื่อจะรักษาสุขภาพด้วยวิธีการต่างๆเอาไว้เมื่อขึ้นวันปีใหม่ แต่ไม่รู้จะปฏิบัติได้ยืนยงสักแค่ไหน เพราะการศึกษาศาสตร์อื่นๆ ส่อว่าเพียงเวลาแค่ชั่วเดือนเดียว จะเหลือคนที่ปฏิบัติได้คงเส้นคงวา อยู่สักสองในสามเท่านั้น รายงานจากนครนิวยอร์กกล่าวว่าตามผลการศึกษา แสดงว่าแค่เพียงในเดือนหน้านี้เท่านั้น จะมีผู้ที่ตั้งปณิธานเอาไว้ว่า พยายามออกกำลังให้ได้ จะเหลืออยู่แค่ 1 ใน 3 เท่านั้น ที่พยายามไปริคเหงื่อที่สถานฟิตเนสได้อาทิตย์ละสักหนึ่งครั้ง และหากนานไปจนสิ้นปี จะมีเหลือแค่ 4 ใน 10 คนเท่านั้นที่ยังปฏิบัติกันอยู่ อย่างไรก็ตาม ยังมีข่าวปลอบใจอยู่ว่า ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการออกกำลังได้แจ้งว่า หากไม่ได้ทำอะไร เพียงแค่การยืนก็ให้ผลไม่แพ้การออกกำลังตามโรงยิมเช่นกัน ดังนั้น ชั่วตรีศตวรรษที่ผ่านไปอยู่แถวๆบ้าน ก็จะยังคงรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ดีได้ พวกเขาบอกว่าเมื่อคนเรายืนไฟธาตุจะเผาผลาญอาหารได้รุนแรงกว่าเมื่อนั่งอยู่ ดังนั้นการยืนจึงเผาผลาญไขมันให้หมดลง ได้มากกว่าที่จะเหลือค้างอยู่

(“แนววิธีออกกำลังแบบสไตล์เย็นชา ยืนเฉยๆเผา ไขมันได้มากกว่านั่ง” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก

<http://www.thairath.co.th/news.php?section =technology&content=74617> เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑)

เรียงความเรื่อง สามเฒ่า

ครัวไทยแต่ก่อนครั้งหุงข้าวด้วยฟืนนั้น มีสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือ ก้อนเฒ่า เรายังหาครัวอย่างนี้ได้ ในชนบท ก้อนเฒ่า นั้นอาจเป็นดินหรือก้อนหิน มีสามก้อนตั้งชนกันมีช่องว่างสำหรับ ใส่ฟืน ก้อนเฒ่าสามก้อนนี้เองเป็นที่สำหรับตั้งหม้อข้าว หม้อแกงอันเป็นอาหารประจำชีวิต ของคนไทย คุ ๆ ไปก้อนเฒ่าสามก้อนนั้นก็ เป็นสัญลักษณ์ของชาติไทย เพราะชาติไทย แต่ไหน แต่ไรมาก็ตั้งอยู่บนก้อนเฒ่าสามก้อนนั้น มีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พระพุทธศาสนา ก็ประกอบด้วยก้อนเฒ่า สามก้อนคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ก้อนเฒ่าสามก้อนหรือสามเฒ่านี้ เมื่อคิดไปอีกทีก็เป็นคติอันดีที่เรา น่าจะยึดเป็นเครื่องเตือนใจ ภาษิตจีนมีว่า คนเราจะมีชีวิตมั่นคง จะต้องนั่งบนม้าสามขา ม้าสามขาตามภาษิตจีนนั้นหมายถึง สิ่งสำคัญสามอย่างที่พวงชีวิตเรา สิ่งสำคัญนั้นจะเป็นอะไรก็ได้แต่ต้องมีสามขา ถ้ามีเพียงสอง ชีวิตก็ย่ำขาดความมั่นคง ภาษิตจีนนี้ฟังคล้าย ๆ “สามเฒ่า” คือว่าชีวิตของเรา ตั้งอยู่บนก้อนเฒ่าสามก้อน จึงมีความมั่นคง

ก็ก้อนเฒ่าทั้งสามสำหรับชีวิตนี้คืออะไร ต่างคนอาจหาก้อนเฒ่าทั้งสามสำหรับชีวิตของตัวเองได้บางท่านอาจยึด พระไตรลักษณ์คือ ความทุกข์ ๑ ความไม่เที่ยง ๑ และความไม่ใช่ ตัวของเรา ๑ เป็นการยึดเพื่อทำใจมิให้ชอกช้ำขุนมัวใน ยามที่ตกทุกข์ได้ยาก หรือจะ ใช้ เป็นเครื่องเตือนมิให้เกิดความทะเยอทะยานตนทำลายสันติสุขของชีวิตก็ได้ บางคนยึด ไตรสิกขาเป็นก้อนเฒ่าทั้งสามแห่งการยังชีวิตคือ ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นหลัก แต่บางคน ที่เล็งประโยชน์ในทางโลกมีหลัก ว่า เขาต้องประกอบอาชีพสามทาง เช่นว่า รับราชการหรือรับจ้างทางหนึ่ง หารายได้พิเศษในยามว่างทางหนึ่งและศึกษาหา ความรู้ต่อกันอันเป็นเครื่องเสริมอาชีพทางหนึ่ง ก้อนเฒ่าสามก้อนของบางคนอาจเป็นเช่นนี้ และเมื่อมีก้อนเฒ่า สามก้อน ดังนี้ ก็เปรียบเหมือนตั้งหม้อข้าวบนก้อนเฒ่าสามก้อนในครัว ซึ่งแน่นอนว่าเรา จะต้องได้กินข้าว ถ้าตั้งเพียงสองก้อนเราก็ ไม่แน่ใจว่าหม้อข้าวจะหกคว่ำลงเมื่อใด

สำหรับข้าพเจ้าเอง ก้อนเฒ่าทั้งสามของข้าพเจ้าก็คือ ตัวของตัวเอง ความรู้และ โอกาส เมื่อกล่าวดังนี้ท่านอาจยัง สงสัยว่าข้าพเจ้ายึดสามเฒ่านี้อย่างไรจะขอเริ่มด้วยตัวเอง คนเรา ต้องยึดตัวเองก่อน คือ ต้องทำตัวไว้ในความดี ต้องรักตัวรัก ตัวนี้คือการพยายามตั้งตัวไว้ใน ความดี ไม่ใช่การเห็นแก่ตัว หรือการนึกถึงตัวเป็นใหญ่ คนเราต้องรักตัวเองก่อน จึงจะรัก คนอื่นได้ ช่วยผู้อื่นได้

ความรู้เป็นสิ่งสำคัญมาก นโปเลียนกล่าวว่า ใ้ว่า คนเราจะมีปัญญาความสามารถเพียงใดก็ตาม ถ้าไม่มีโอกาสเสีย แล้ว เราก็ไม่อาจใช้ความรู้ความสามารถได้ และไม่อาจประสบความสำเร็จ หรือชื่อเสียงเกียรติยศได้ โอกาสจึงเป็นสิ่ง สำคัญ แต่ว่าโอกาสหรือจะพุดอีกนัยหนึ่ง ช่องทางนั้นไม่ใช่จะมาหาเราเสมอไป เราต้องไปหามัน ต้องค้นหามัน และเมื่อ พบแล้วต้องหยิบฉวยทันที อย่างที่พุดกันว่าอย่าละ โอกาส เมื่อเราดำรงตนดีแล้ว พยายามหาความรู้ไว้เสมอและแสวงหา โอกาสช่องทางแล้ว ก็ไม่น่าสงสัยว่าเราจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความรุ่งเรืองไม่ได้

สามเฒ่าดังที่กล่าวนั้นคือ สามเฒ่าที่ข้าพเจ้ายึดเป็นหลักประจำชีวิต สามเฒ่าเป็นคติของชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ยึดคตินี้ คือ คติที่ว่าชีวิตที่มั่นคงต้องอยู่บนสามเฒ่า นั้น ต้องเป็น ผู้ที่พบความสำเร็จเป็นแน่

(ตัวอย่างการเขียนเรียงความ “สามเฒ่า” เข้าถึงข้อมูลได้จาก <http://guru.sanook.com/pedia/topic/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1> เมื่อ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๓.)

